

Darul văduvei

Darul văduvei

Privind spre cei care aruncau darurile în visteria templului (Luca 21.1-4), Domnul Isus a văzut în mijlocul oamenilor bogați o văduvă săracă; aceasta a aruncat și ea în visterie doi bănuți, cea mai mică subdiviziune de monedă ce exista în vremea aceea. În comparație cu darurile făcute de oamenii bogați, era puțin, dar Domnul judecă darurile noastre nu după valoarea lor materială, ci după cea morală. El a zis: „În adevăr, vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți; pentru că toți aceștia din prisosul lor au aruncat la darurile lui Dumnezeu, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea ca să trăiască” (Luca 21.3-4).

Dumnezeu apreciază darurile noastre nu după ceea ce dăm, ci după ceea ce păstrăm pentru noi. Acest adevăr a fost scos în evidență de Domnul în cazul acestei văduve: ea nu a păstrat nimic pentru ea. Pentru a dăruî în acest mod trebuie să-ți pui toată încrederea în Dumnezeu, să-L cunoști ca izvorul nesecat, din care poți să scoți în fiecare zi. Făcând experiența bunătății Sale, inima simte nevoia de a-și exprima recunoștința dându-i înapoi ceea ce a primit de la El. Toți putem să facem acest lucru, în orice măsură ar fi, în diferite împrejurări în care suntem așezați. Fie că este vorba de bogățiile pe care David le dădea Domnului pentru Casa Sa, fie de bănuții văduvei, să spunem ca împăratul: „Pentru că totul este de la Tine și din mâna Ta primim ce Ți aducem” (1 Cronici 29.14). Principiile, care l-au făcut pe David să acționeze, au fost aceleași ca ale văduvei: ceea ce vine de la Dumnezeu Ți este restituit și El apreciază ceea ce se face pentru Numele Său. Pentru o astfel de lucrare, inima trebuie să se alipească de Dăruitor și nu de dar. Ca și David, trebuie să ne considerăm niște străini și călători înaintea lui Dumnezeu, să avem în vedere onoarea Sa, să înțelegem ca văduva că valoarea a ceea ce dăm este apreciată de Dumnezeu, care cunoaște inimile și care nu evaluează darurile la scara materială a oamenilor, fie că este vorba de doi bănuți, fie de o sumă considerabilă. Este încurajator să știm că Dumnezeu pune un mare preț pe ceea ce facem pentru El, oricât de puțin ar fi. În modul acesta putem face mult spre onoarea Domnului.

Să ne aducem aminte că Dumnezeu privește la starea inimilor noastre, la motivele care ne fac să acționăm, pentru a aprecia toată activitatea ce o desfășurăm. Să nu uităm că suntem în fața Aceluia care a spus: „Domnul nu Se uită cum se uită omul, pentru că omul se uită la înfățișare, dar Domnul Se uită la inimă” (1 Samuel 16.7).